

Sygn. II1 C 171/15

WYROK

ZAO CZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 19 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym - Sekcji Egzekucyjnej

w składzie: przewodniczący sędzia Sądu Rejonowego Bartosz Lewandowski

protokolant: asystent sędziego Karolina Szymorek - Chachula

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2016 roku w Łodzi

sprawy z powództwa **G. L.**

przeciwko **(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie Nc-e (...)

oddala powództwo.

sygnatura akt II 1 C 171/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 18.08.2015 roku do Sądu Rejonowego w Chrzanowie powód G. L. domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego stanowiącego nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie w sprawie Nc-e (...) w całości.

Powód podniósł, iż roszczenie pozwanego uległo przedawnieniu a ponadto zaprzeczył zdarzeniom, na podstawie których nadano klauzulę wykonalności (pozew k. 2-4).

Postanowieniem z dnia 24.08.2015 roku sprawa została przekazana według właściwości do Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi (postanowienie k. 7).

Postanowieniem z dnia 21.09.2015 roku wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia powództwa, został oddalony (postanowienie k. 18).

Na termin rozprawy w dniu 19.01.2016 roku nikt się nie stawił mimo należytego zawiadomienia stron o terminie rozprawy. Sąd wydał w tej sprawie wyrok zaoczny (protokół rozprawy k. 30).

Sąd Rejonowy ustalił:

W dniu 13.01.2015 roku Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał, aby pozwany G. L. zapłacił na rzecz strony powodowej kwotę 900,72 zł. Nakazowi temu w dniu 16.07.2015 roku została nadana klauzula wykonalności (tytuł wykonawczy k. 4-5 w aktach komorniczych (...)).

Na podstawie powyżej opisanego tytułu wykonawczego, po złożeniu przez wierzyciela w dniu 22.07.2015 roku wniosku egzekucyjnego, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi P. P. wszczął postępowanie egzekucyjne. Postępowanie to toczy się pod sygnaturą (...). Nie wyegzekwowano żadnej kwoty (karta rozliczeniowa w aktach egzekucyjnych).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej, nie budzących wątpliwości dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył:

Powództwo wywiedzione w tej sprawie podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 840 § 1 punkt 1 i 2 dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeśli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego lub gdy po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Jeśli jednak – jak w tej sprawie, tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu korzystające co do zasady z powagi rzeczy osądzonej, powództwo przeciwegzekucyjne nie może zmierzać do ponownego rozpoznania sprawy już zakończonej. Pogląd powyższy nie może budzić żadnych wątpliwości w świetle licznych orzeczeń Sądu Najwyższego, których przykładem może być wyrok Sądu Najwyższego w sprawie II PR 372/72, opublikowany w OSPIKA z 1973, numer 11, poz. 222.

Z powyższych przyczyn twierdzenia powoda o braku podstaw do wydania przeciwko niemu nakazu zapłaty nie mogły odnieść w tej sprawie pożądanego przez niego skutku. Okoliczności te powód mógł skutecznie podnosić w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Sprzeciw taki mógłby zostać wniesiony do Sądu, który wydał nakaz zapłaty, w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia. Zaniechanie wniesienia sprzeciwu spowodowało, że nakaz zapłaty uprawomocnił się, a zatem nie ma już prawnej możliwości podważenia faktów, które legły u podstaw wydania prawomocnego orzeczenia.

Nie okazał się także zasadny podniesiony przez powoda zarzut przedawnienia. Jak stanowi art. 125 kodeksu cywilnego, roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Zajście po wydaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, na skutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane, to między innymi podniesienie zarzutu przedawnienia zasądzonych roszczeń. W tym zakresie powód powołał się więc wprawdzie na uprawnioną przesłankę pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, opisaną w art. 840 § 1 punkt 2 kodeksu postępowania cywilnego, jednak jak wynika z dokumentów sprawy podniesiony zarzut był niezasadny. Nakaz zapłaty wchodzi w życie 2015 roku, a zatem od daty jego wydania nie upłynął jeszcze termin przedawnienia ani odsetek ani też należności głównej. Natomiast zarzut przedawnienia wierzytelności powoda przed wydaniem zapłaty, z przyczyn powyżej już wyjaśnionych, mógłby zostać podniesiony skutecznie jedynie w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Reasumując, powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności nie było właściwym środkiem obrony w sytuacji wydania przeciwko pozwanemu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i uprawomocnienia się tego orzeczenia. Osoba, która zaniechała wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty nie może już skutecznie podnieść okoliczności, które stanowiły podstawę wydania takiego rozstrzygnięcia.

Dlatego też orzeczono jak w sentencji.